

2

Warszawa, 26 marca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24494.

Kl. 34 I, 18/02.

Mantelet & Boucher (société en nom collectif)
(Bagnolet, Francja).

45e 35/22

Przyrząd do przecierania.

Zgłoszono 16 maja 1935 r.

Udzielono 28 stycznia 1937 r.

Pierwszeństwo: 17 maja 1934 r. dla zastrz. 6; 17 stycznia 1935 r. dla zastrz. 1—5 (Luksemburg).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do przecierania, w którym rozdrabnianie materiału, podlegającego przecieraniu, uzyskuje się przez działanie brzegów dziurek sitka podczas przesuwania tego materiału względem sitka i jednoczesnego dociskania do niego.

Przyrządy do przecierania można podzielić wogóle na dwie grupy.

Do pierwszej grupy należą przyrządy, w których materiał jest dociskany do stałego sitka, stanowiącego denko przyrządu, przez mechaniczny narząd obrotowy, zazwyczaj narząd śrubowy, ocierający się stale o sitko. W przyrządach tych, do których należą głównie niektóre przyrządy do przecierania, krajania oraz pieprzniczki, solniczki i t. d., sitko powinno być gładkie

z okrągłymi dziurkami, ponieważ ściskający narząd obrotowy, posuwający materiał, ociera się o sitko. Z tego względu za okrągłe brzegi dziurek zbyt słabo zaczepia się materiał, zwłaszcza włóknisty, jak np. mięso lub niektóre jarzyny. Wskutek tego rozdrabnianie tego materiału jest powolne i trudne.

Do drugiej grupy należą przyrządy, w których materiał jest dociskany zazwyczaj ręcznie do sitka, poruszającego się odpowiednio, np. ruchem zwrotnym, jak w tarkach ręcznych, lub ruchem obrotowym, jak w tarkach z sitkiem bębnowym lub stożkowym. Ponieważ w przyrządach tych tylko materiał styka się z sitkiem, brzegi jego dziurek są wzniesione w ten sposób, że tworzą występy, ułatwiające szybkie roz-

drabnianie materiału. Takie sitka są jednak niekorzystne z dwóch względów, gdyż po pierwsze nie mogą być zastosowane do przyrządów pierwszej grupy ze względu na ocieranie się narzędzia ściskającego o sitko, a powtórne czyszczenie sitka jest dość trudne, występy bowiem zaczepiają o ścierkę przy wycieraniu tak, iż w niektórych miejscach sitka mogą pozostawać resztki materiału.

Wynalazek usuwa powyższe niedogodności dzięki takiemu układowi dziurek sitka, który zwiększa szybkość i łatwość rozdrabniania materiału i który, usuwając wszelkie występy brzegów otworów, umożliwia zastosowanie sitek do przyrządów obydwóch grup określonych wyżej.

Ulepszenie polega na tem, że każda dziurka sitka posiada przynajmniej w jednej części kształt klina, ograniczonego zboku przez dwa boki, które zbiegają się w kierunku przesuwu rozdrabnianego materiału względem sitka.

Przy takich dziurkach materiał ściśnięty najpierw wtłacza się nieco do najszerszej części dziurek, a potem dzięki przesuwaniu materiału względem sitka bądź na skutek poruszania tego materiału względem sitka stałego, bądź też poruszania sitka względem materiału nieruchomego, część materiału zostaje wtłoczona w klinowate części dziurek, których boki zbieżne, działając na podobieństwo noży, krają lub rozdrabniają materiał na cząstki spadające pod sitko.

Na rysunkach przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku, przy czem fig. 1 i 2 przedstawiają w widokach z przodu i z góry przyrząd do przecierania według wynalazku, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii A — A na fig. 2, fig. 4 i 5 przedstawiają dwa odmienne kształty sitka, fig. 6 przedstawia częściowy widok z góry w zwiększonej podziałce oddzielnego sitka według fig. 5, fig. 7 i 8 przedstawiają dwie odmiany dziurkowania sitek, a fig. 9

i 10 przedstawiają w widoku perspektywnym i w przekroju pionowym wzdłuż osi sitka przyrząd bębnowy.

Przyrząd do przecierania, przedstawiony na rysunku, posiada stożkowe naczynie 1, zwężone w dolnej części 1'. W żłobku 2, stanowiącym połączenie stożków 1 i 1', są umieszczone i przylutowane dwa rozwidłone ramiona 3 rączki 4 z drutu metalowego, przyczem pomiędzy ramionami jest zaciśnięta rękojeść 4' z drzewa lub innego materiału odpornego na przepuszczanie ciepła. Końce 5 tych ramion są zagięte wdół tak, iż tworzą haczyki, które opiera się na dowolnym naczyniu, np. na rondelku. Denko 7 (fig. 2 i 3), 7' (fig. 4), 7'' (fig. 5), zaopatrzone w otwory i stanowiące sitko, jest umocowane zagiętym brzegiem 6, np. przy pomocy lutowania, na dolnym końcu zwężonej części 1'. W piaście 11, sztywno połączonej ze środkiem sitka, jest umocowana oś 9, zakończona korbką 10. Na osi tej są umocowane trzy skrzydła ściskające 12, 12', 12'' (fig. 2 — 5), rozstawione podobnie i w różnych odstępach dokoła tej osi.

Każde z tych skrzydeł posiada część śrubową, której krawędź dolna 13, 13', 13'' styka się z sitkiem, natomiast górna krawędź 14, 14', 14'' jest dostatecznie oddalona od sitka i chwytą przecierany materiał. Krawędź obwodowa 15, 15', 15'' każdego skrzydła ściskającego, stykająca się dolnym końcem ze ścianką naczynia, oddala się stopniowo od tej ścianki w miarę wzniesienia się tak, iż pomiędzy krawędzią obwodową i ścianką pozostaje przejście, które wzrasta od podstawy do górnej części tego narzędzia.

Na wewnętrznej ściance naczynia są umocowane poza tem noże 8, których ostrza znajdują się przy krawędziach obwodowych 15, 15', 15'' skrzydeł. Noże te mają na celu rozdrabnianie przecieranego materiału podczas posuwania tego materiału zapomocą skrzydeł.

W przykładach wykonania, przedsta-

wionych na fig. 1 — 5 dziurkowanie sitka ma kształt według fig. 6.

Każda dziurka posiada kształt klinowaty 16, wydłużony ku przodowi w kierunku obracania się skrzydłowego narządu ściśkającego, jak wskazuje strzałka *F* (fig. 2). Ten wydłużony kształt jest ograniczony dwiema zbieżnymi linjami 17, 18, tworzącymi kąt ostry. Materiał, podlegający krajaniu lub przecieraniu, wślacza się na skutek nacisku, wywieranego na ten materiał przez narząd śrubowy, do szerokiej części 19 dziurki, a następnie jest pociągany przez podstawę tego narządu śrubowego ku kątowi 16 tej dziurki pomiędzy linjami 17 i 18 tych części, który, działając na materiał jak nóż, odcina cząstki, spadające pod sitko.

Oczywiście, wymiary dziurek mogą być przystosowane do właściwości materiału krajanego lub przecieranego. A więc np. w zastosowaniu do materiałów miękkich, jak np. jarzyn mączystych, wymiary dziurek mogą być mniejsze, aniżeli do przecierania lub krajania jarzyn włókniстых, drobnych roślin lub mięsa.

W przykładach wykonania, przedstawionych na fig. 2 — 6, każda dziurka stanowi czworobok, którego równoległe boki 17, 20 są ograniczone pasami 21, współśrodkowymi względem osi tarki, natomiast boki 18, 22, ograniczone poprzeczkami 23, łącząc ze sobą te pasy, tworząc kąty ostre. Taki układ dziurek daje największą powierzchnię pełną, umożliwiając szybkie i łatwe przecieranie.

W przykładzie wykonania według fig. 7, każda dziurka posiada dwie części klinowate 16, pomiędzy którymi pozostaje ząb 24, który ułatwia pracę, nagryzając i przeryzując materiał.

Według fig. 8 każda dziurka posiada dwie przeciwległe grupy części klinowatych 16, 16' (np. po trzy kliny w każdej grupie), pomiędzy którymi znajdują się zęby 24, 24' (po dwa w każdej grupie).

Taki symetryczny układ wydłużonych części 16, 16' i zębów 24, 24' (po dwa w każdej grupie) ułatwia zakładanie sitka płaskiego, gdyż może być ono obrócone dowolnie.

Przykład wykonania, przedstawiony na fig. 9 i 10, stanowi tarkę do sera, posiadającą sitko 7''' w postaci bębna, osadzonego obrotowo w znany sposób w osłonie 25, posiadającej lej 26, w który wkłada się materiał *X*, podlegający tarcii i dociskany do sitka 7''' zapomocą tłoka *P*. Sitko 7''' jest zaopatrzone w dziurki, ukształtowane według fig. 6, zawierające tak samo kąty 16, rozwierające się w kierunku *F* obracania się sitka. Każda dziurka tego sitka jest ograniczona dwoma pasami 27, 28, wyciętymi w bębnie, który tworzy sitko. Te pary biegną w każdej grupie równoległe do siebie i ukośnie względem osi tarki, przyczem pochylenie części pasów obydwóch grup jest tego rodzaju, iż tworzą kąty 17, 18 dziurek. Można byłoby również części pasów 27 z jednej strony i części pasów 28 z drugiej strony, przecinające się wzajemnie, wykonać jako dwa pasy, obiegające śrubowo bębenek w kierunkach przeciwnych.

Działanie sitka w tej tarce do sera jest podobne do działania opisanego poprzednio sitka, a mianowicie materiał, ściśnięty w leju 26 i utrzymywany w położeniu nieruchomem, zagłębia się nieznacznie do szerszych części dziurek sitka, poczem na skutek obrotu tego sitka zostaje ściśnięty w kątach 16 tych dziurek, których boki 17, 18 odcinają cząstki sera.

Oczywiście, sitko 7''' może być zastąpione w tej tarce sitkiem kształtu stożkowego lub innego, a dziurki, uwidocznione na fig. 7 i 8, mogą być zastosowane do sittek przyrządów tego rodzaju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do przecierania materiału na skutek działania niewyprostowanych

brzegów dziurek sitka na materiał i na skutek przesuwania tego materiału względem sitka, do którego materiał jest dociskany, znamienny tem, że każda dziurka sitka posiada dwa kolejne brzegi, zbiegające się w kierunku przesuwania materiału, podlegającego rozdrobnieniu, względem sitka.

2. Przyrząd tarczowy do przecierania według zastrz. 1, znamienny tem, że każda dziurka sitka tarczowego jest ograniczona z obu stron dwoma pasami, współśrodkowymi względem osi sitka, a z boków dwiema poprzeczkami, łączącemi te pasy.

3. Przyrząd bębnekowy do przecierania według zastrz. 1, znamienny tem, że każda dziurka sitka bębnekowego jest ograniczona dwiema parami równoległych pasów, pochylonemi w przeciwnych kierunkach.

4. Przyrząd do przecierania według zastrz. 1, znamienny tem, że każda dziurka sitka posiada ząb, wycięty w metalu sitka pomiędzy każdą grupą dwóch sąsiednich części w kształcie klinów.

5. Przyrząd do przecierania według zastrz. 4, znamienny tem, że każda dziurka sitka w kształcie zęba pomiędzy klinami posiada drugą część o kształcie klina, przeciwległą pierwszej.

6. Odmiana przyrządu do przecierania według zastrz. 5, znamienna tem, że każda dziurka posiada grupę części w kształcie klinów i zębów, której jest przeciwległa druga taka sama grupa.

Mantelet & Boucher.
(société en nom collectif).

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig 1

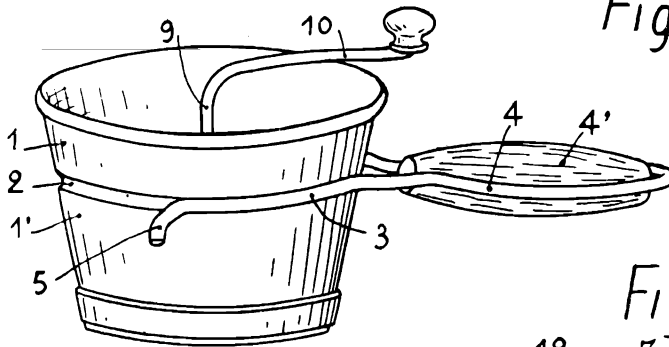

Fig. 3

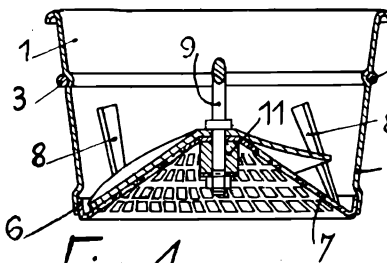

Fig. 4

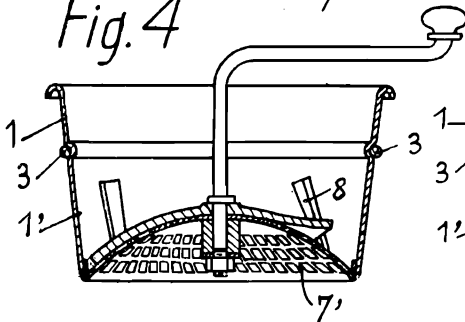

Fig 2

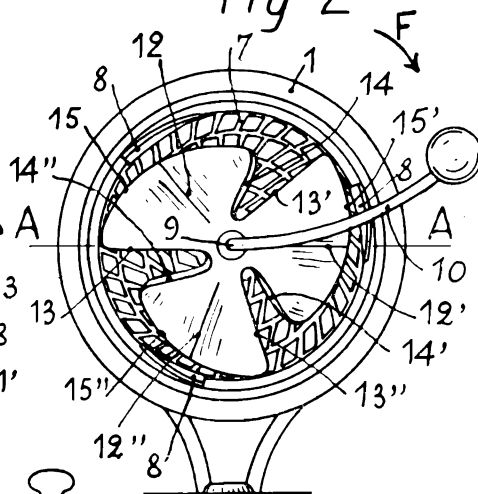

Fig. 5

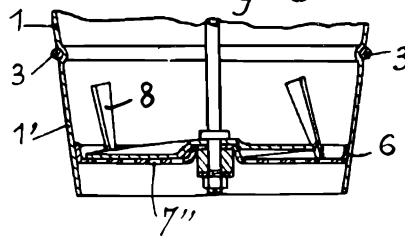
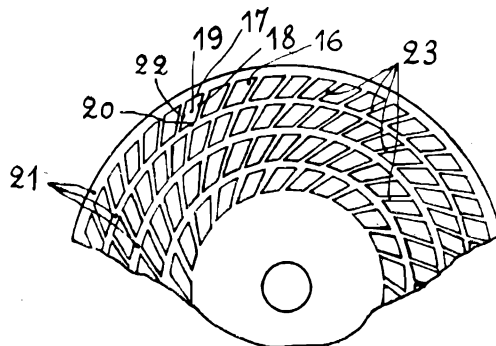

Fig. 6

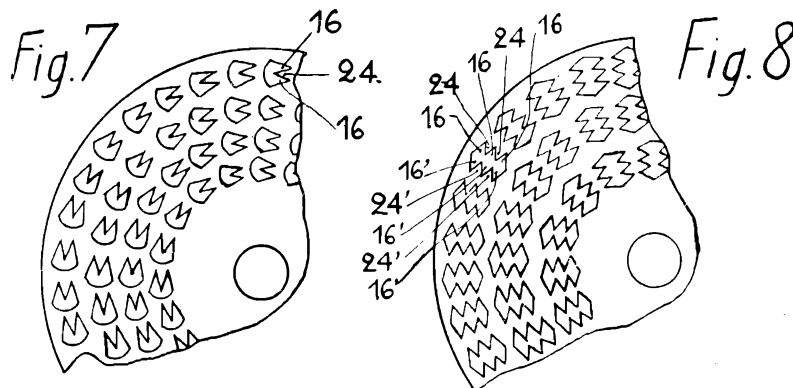

Fig. 9

